

Kmetijske in rokodelske Novice.

Na svetlobo dane od c. k. krajske kmetijske družbe.

Tečaj V.

V sredo 5. velikiga travna 1847.

List 18.

Fantovska. *)

Alo v Ljubljano
Fantje vi z mano!
Svitli naš cesar soldatov želi;
Tamkaj med Nemci,
Vogri no Pemci
Serčno sukáli se bodemo mí!

Bolne naj tape,
Mile naj šlape
V hiši per peči si hlače sušé,
Mi korenjaki,
Kje so še taki?
Bomo nosili pa puške svetlé.

*) Dobre volje biti, kar je práv in spodobno, nam nihče ne more braniti. Tudi fantam, ki grejo k vojaški nabéri, se ne more spodobna dobra volja braniti, de so veseli, kadar grejo Cesarju v službo. Za té je pričujoča pesem pisana. Naj jo z veseljem pojó, namesto de upijejo kot tolovaji, se vinjeni obnašajo kot živina, pretépajo in pobijajo, in tudi druge mirne ljudi nadlegvajo. Vredništvo.

Bomo hodili,
Se veselili
Kot de bi povsod vse naše biló;
Mlade pa Nemke,
Lahinje, Pemke
Vsaka prijazno postregla nam bo.

Serčni soldatje,
Volje ko svatje
Bomo za véro, cesarja in dóm
V boji streljali,
Strašno mahali
V verste sovražnikov tak kakor gróm

Naš' generali
Bodejo djali:
Krajski junaki so prav'ga sercá.
Možko stopajmo,
Juhe ukajmo!
Kaj bi se balí, le serčnost veljá!

Požencan.

Še enkrat prosimo!

Kmetijska družba si je na vso moč prizadevala, de bi v pratiki oznanjeni somnji resnični bili, in je s pomočjo nekterih prijatlov že tudi več zmót popravila, ki so v prvih tečajih bile. Pri vsim tem pa vunder pratika še ni brez pogreškov; takó smo slišali, de je poslednji somenj v Novim mestu v tvorek pred sv. Jurjem, ne pa po sv. Jurji, kakor v letašnji pratiki pa tudi v nemških bukvah stoji, ki jih c. k. Ljubljansko poglavarstvo pod imenam „Provinzial-Handbuch des Laibacher Gouvernements“ na svetlo daje. In tacih pomót je morebiti še več.

Kér se ljudje na našo pratiko zlo zanašajo, nam je práv žal, de moramo od tacih pomót slišati, in nam je toliko bolj žal, kér bi se takó lahko vse pomóte popraviti dale!! V vsakim kraji je vunder saj en clovek, kterimu je na svojim domačinstvu kaj ležeče; — ko bi tedej v vsakim kraji saj eden somnje svojiga kraja, ki jih na tanjko vé, v pratiki pregledati hotel, in nam potem prijazno oznanil, kar je napčniga, bi v enim letu lahko vse pomóte popravljene bile. Hvaležni mu bomo vse njegove stroške povernili, in pošto ali pošla plačali. Prosimo tedej, prosimo še enkrat in práv lepó!

Vredništvo Novic in Pratique.

Od pletve.

Plevél je živ tat na njivi.

Star pregovor.

V sedanjih časih mora kmetovavec na vse reči pazljivo gledati, s kterimi si zamore svoje pridelke povikšati. To veljá tudi od pletve.

Pletva žita je silno potrebna in koristna reč.

Na snažnih njivah se vidi lepo in visoko žito z dolgim in debelim klasam; na plevélnatih njivah pa je žito majhno s kratkim in medlim klasam. To sleherni clovek lahko razumi.

Na snažnih njivah žito vso rejo iz zemlje dobí, in žitne koreninice imajo prostora dovolj; dolge in debele rastejo; močnejši slamo in lepši klas poga-